

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ

Δραχμαὶ 16.

Προληρωσὰ κατ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατρίβων ὁ σίχλος λεπτὰ 25.

Ἐξομοιωθεὶς καὶ ἀγγέλαι καὶ ἀποκοπήν.

Ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν.

Πρὸ πάσης ἐκλογικῆς τῶν ἀνδρῶν εἰς οὐδὲ θὰ ἀναθέσωμεν τὴν σπουδαιοτάτην ἐντολήν τῆς ἀντιπροσωπείας ἡμῶν ἐν τῷ ἀνωτάτῳ ἐθνικῷ συνέδριῳ ὀφείλομεν νὰ ἐπαυξάνωμεν τὴν συνείδησιν τῶν καθηκόντων ἡμῶν πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ τὴν συναίσθησιν τῶν δικαιωμάτων μας ἀπέναντι τῶν κρατούντων καὶ τῶν ἰσχυρῶν, διότι ἕκαστος ἡμῶν γίνεται διὰ τῆς ψήφου τοῦ ἰδίου παράγων τῆς κοινῆς πάντων εὐπραγίας ἢ τῆς κακοδαιμονίας· ὁδὸν ἐκείνην ἐκλογὴν χορηγεῖ εἰς τὴν τάξιν νῆξ στοιχείων, ἀνοίγει τὸ στάδιον εἰς ἐπιθυμίας ἀγαθὰς ἢ πονηράς. Ἐπισημὴ ὅθεν αὐτῶν τῶν πολιτικῶν βίου ἐκάστου ἔθνους εἶναι κρισιμωτάτη καὶ εὐλόγως λογίζεται ὡς ἀφετηρία εἰς στάδιον ἐθνικῆς προόδου καὶ ἀτομικῆς βελτιώσεως. ἢ εἰς κατωφύριον ἐξαχρειώσεως καὶ ταπεινώσεως.

Καὶ πάντοτε μὲν εἶναι τοιαύτη ἡ ἐξάσκηση τοῦ κυριαρχικοῦ τούτου δικαιώματος, ἀλλ' ἐνίοτε ἀπορροφῆται ἐν οὐσίᾳ περιστάσεσι τόσον σοβαραῖς ὥστε καθίστασθαι ἐκείνην ἐξάσκασιν σπουδαιάν. Οὕτως ὀνόματι, εἴαν δὲν ἐθελοτυφλώτῃ, νὰ ἰδρῆται ὅτι κηλοκαίκερμένη ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων ἀς ποικίλαι περιπτώσεις καθιστῶσι σπουδαιοτάτην, καὶ ἀρτῶσιν ἐξ αὐτῆς σπουδαιότατα συμφέροντα. Ὡς τοιαύτη δὲ ἡ ἐπιχειρημένη κυριαρχικὴ πράξις δέον νὰ ἐφελεσθῇ ἀπασαν τὴν μέριμναν καὶ τὴν προσοχὴν τῶν ἐκλογέων.

Ἐπιτακτικαὶ περιστάσεις περὶ δύο τινῶν ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς νὰ στρέψωσι τὴν ἑαυτῶν προσοχὴν πρὶν ἢ ῥίψωσι τὴν ψήφον των εἰς τὴν κάλπην. Πρῶτον, πρέπει νὰ μελετήσωσι τὸ εἰς τὴν ψήφον των ὑποβαλλόμενον ζήτημα, καὶ δεύτερον, νὰ ἐξεύρωσι τὰ πρόσωπα ἅτινα εἰσὶν ἱκανὰ νὰ δώσωσι τὴν προσήκουσαν εἰς τὸ ζήτημα λύσιν, ὡς παρέχοντα ἐγγυήσεις, ὅτι δὲν θὰ καπηλευθῶσι τὴν ἐμπιστοσύνην δι' ἧς περιβλήθησονται διὰ τῆς κοινῆς ψήφου. Διότι ἐκάστη ἐκλογὴ εἶναι ἀγὼν καὶ πᾶς ἀγὼν ἔχει ἓνα σκοπὸν, ἀνευ δὲ τούτου τοῦ σκοποῦ ἡ ἐκλογὴ ἦθελεν εἶσθαι πᾶλη παραφρόνων, ἄλογος καὶ κτηνώδης· ἂν ἑτέρου ὅμως ὁ σκοπὸς οὗτος, ὅστις ἐστὶν ἡ ἰδέα τῆς ἐκλογῆς, δέον νὰ ἐναποτεθῇ εἰς τιμίας χεῖρας, εἰς νούμονας μύστας ἵνα μὴ τὴν ἐκμεταλλευθῶσι πρὸς ἴδιον ἀτομικὸν ὄφελος· διότι αἱ ἰδέαι ἵνα πραγματοποιηθῶσι, καὶ ἐφαρμοσθῶσιν ἐν τοῖς πράγμασι τῆς πολιτείας δεῖνται εὐσυνειδήτων, τιμῶν καὶ πεφωτισμένων στρατιωτῶν.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ σκοποῦ τοῦ προκειμένου ἀγῶνος δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ μοχθήσωσιν ἐπὶ πολὺ οἱ ἐκλογεῖς ὅπως τὸν ἀνεύρωσι καὶ τὸν κατανοήσωσιν. Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἔθετο σαφῶς εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τὸ ζήτημα περὶ οὗ καλοῦνται νὰ ἀποφανθῶσι διὰ τῆς ψήφου των· καλοῦνται νὰ εἰπῶσιν εἴαν ἐπιδοκιμάζωσιν ἢ οὐ τὴν ἑαυτῶν κυβέρνησιν ἐφ' ὧς ἐπραξεν ἐπιστατήσασα εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, ἐξασκῶσα τὴν διοίκησιν, διαχειρισθεῖσα τὸν δημόσιον

πλοῦτον, κυβερνήσασα αὐταρχικῶς καὶ ἀκοπέψασα τὴν ἀντιπροσωπείαν.

Ὅσοι λοιπὸν τῶν ἐκλογέων φρονούσιν ἐν πεποιθήσει ὅτι ἡ Κυβέρνησις καλῶς ἐπολιτεύθη εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, ὅτι πρὸς τὴν λύσιν ταύτην εἴτιναν πᾶσαι αὐτῆς αἱ ἐνέργειαι, ὅτι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ἡ διοίκησις βαίνει κατ' εὐχὴν καὶ κατὰ τὸ γενικὸν συμφέρον, ὅτι τὰ δημόσια διεχειρίσατο τίμιως καὶ ὅτι φέρει πάντα τὰ ἐφόδια ἵνα παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, καθῆκον ἔχουσι νὰ περιβάλωσι διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των, νὰ δώσωσιν ἐν ἄλλοις λόγοις τὴν ψήφον των, πρὸς ἐκείνους τῶν ὑποψηφίων οἵτινες τὰ αὐτὰ φηνοῦντες, ὑπόσχονται νὰ ἐνισχύσωσιν ὡς ἀντιπρόσωποι ἡμῶν τὸ κατάρχον σύστημα. Οἱ δὲ ἔχοντες ἐναντίαν γνώμην, καθῆκον ἔχουσι νὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες καταδικάζοντες τὴν πολιτείαν τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόσχονται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐπικράτησιν ἐτέρας.

Κατὰ συνέπειαν ἐν τῇ προκειμένῃ ἐκλογῇ, ὁ ἐκλογεὺς ὅστις δὲν ἤθελε θέσει εἰς ἑαυτὸν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ δὲν θελήσῃ νὰ δώσῃ διὰ τῆς ψήφου τοῦ μίαν τῶν δύο ἐκείνων λύσεων, εἶναι δύναμις ἀσυνείδητος ὄρῳσα ἀνευ σκοποῦ καὶ μόνον ἵνα ἐπιφέρῃ σύγχυσιν. Ἰσχυρῶς δὲ ἂν ἔτερου ὅστις δὲν ἤθελε δηλώσει σαφῶς καὶ ὀρισμένως ποίαν τῶν λύσεων ἐπαγγέλλεται, εἶναι οὐ μόνον ἀνάξιος νὰ παρακαθῆσῃ εἰς τὸ Βουλευτήριον, ἀλλὰ καὶ ἄξιος ἐμπιστοσύνης. Μετὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπῶμεν εἴαν εἶναι πλέον νοητὸν κατασκευάσμα ὁ λεγόμενος συνδυασμὸς ὑποψηφίων ὁ ἐνέχων λύτας τοῦ ζητήματος ἀντιθέτους, ἢ ποίαν λειτουργίαν τελεῖ ὁ ψηφοφόρος ὑπὲρ τινῶν μὲν ἀσπαζομένων ταύτην τὴν λύσιν, ὑπὲρ τινῶν δὲ ἀσπαζομένων ἐκείνην.

Ἀλλὰ τοῦτο μόνον δὲν ἀρκεῖ, οὐδ' ἐπειδὴ ἀνθρώποι ἀνάξιοι πάσης πίστεως, πολιτικοὶ χρεωκόποι, ἄγευστοι πάσης ἐπιστήμης, ἀνῆθικοὶ τέλος πολιτικῶς, περιεβλήθησαν ὡς ἐν ἀποκρῶ τὸν μανδύαν ἰδέας τινὸς ἐγένοντο καὶ ἄξιοι τῆς κοινῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἱκανοὶ νὰ γίνωσιν νομοθεταὶ τοῦ Κράτους καὶ ἐλεγκταὶ τῶν Κυβερνήσεων. Αἱ ἰδέαι καὶ αἱ ἀρχαὶ ὅσον ἰσραὶ καὶ ἀγίαι καὶ ἀνὸ ποτεθῶσι δὲν καρποφοροῦσιν εἰς χεῖρας ἀνικάνων ἢ διεφθαρμένων, ἔχουσιν ἀνάγκην χαρακτῆρων, ἔχουσιν ἀνάγκην χρηστότητος καὶ τιμιότητος. Ἐάν ὅθεν οἱ ἐκλογεῖς δὲν ἀποβλέψωσιν εἰς ἀνδρας ἔχοντας τὰ ἀναπόφευκτα ταῦτα προσόντα εἰς μάτην ἐμόχθησαν, ἀντὶ κηδεμόνων τῶν ἐλευθεριῶν αὐτῶν καὶ τῶν συμφερόντων, ἀπέλυσαν ἐπὶ τὰ κοινὰ λίκους ὄρυσμένους τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητήσαι βρῶσιν αὐτοῖς.

Περὶ τὰ δύο λοιπὸν ταῦτα δέον νὰ περιστραφῇ ἡ μέριμνα τῶν ἐκλογέων, περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀγῶνος, ἢ μᾶλλον τῆς ἰδέας τῆς ἐκλογῆς καὶ περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν ἐγγυήσεων ἀς οὗτοι παρέχουσιν.

Ἦναγκάσθημεν νὰ διατυπώσωμεν τὰς ἰδέαις ταύτας αἰτίνας εἰς τὸ ἀλφάβητον τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ αἱ βάσεις τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ συστήματος, τῶνθεσι πρὸ πολλοῦ ἐ-

κτός πάσης ἀμφοιβότησεως ἢ συζητήσεως πρὸς τοὺς ἄλλοις λαοῖς, διότι παρατηροῦμεν ὅτι δυστυχῶς παρ' ἡμῶν ὑπάρχει τοιαύτη καὶ τοσαύτη σύγχυσις ἐν ταῖς ἰδέαις τῶν πολλῶν περὶ τῆς ἐπιχειρημένης ἐκλογῆς, ὥστε φόβος ἐπιλείπεται μὴ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἔσται ἀνάξιον λογικῶν ἀνθρώπων καὶ καταξίτη του συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Καὶ ἔχομεν μὲν πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Ἕλληνας λαὸς δὲν ἀνετρέφῃ ἀκόμη πολιτικῶς εἰς βαθμὴν νὰ δικρίνη ὀρθῶς ἐν τῇ πολιτείᾳ τὰ ἐκάστοτε προκύπτοντα ζητήματα καὶ νὰ δίδῃ αὐτοῖς λύσιν ἀπόλυτον, διὰ τῶν νομίμων μέσων· ἀλλ' ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν μετὰ τριακονταπενταετη συνταγματικὸν βίον νὰ μὴ ἀπαντῶμεν εἰς τὰς πόλεις, εἰς τὰς λεγομένας δευτερευούσας, τὴν αὐτὴν σύγχυσιν τῶν ἰδεῶν ἢ ἀπαντῶμεν ἐν τοῖς χωρίοις καὶ ἀνά τὴν ὑπαιθρον χώραν. Ἐάν ὁ ἐκλογεὺς τῶν Πατρῶν ἐρχόμενος πρὸ τῆς κάλπης, ἀκόμη καὶ σήμερον, ἐμφορεῖται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν ὑφ' ὧν καὶ ὁ ἐκλογεὺς Σαραβαλλοῦ καὶ Γαϊδουργιάρου, τῇ ἀληθείᾳ πρέπει ν' ἀπελπισθῇ τις περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ἡμετέρων ἐλευθεριῶν καὶ περὶ τῆς τύχης τοῦ τόπου· πρέπει νὰ κλεισῶμεν τὰ σχολεῖα, νὰ θεορῶσωμεν τὰ ὑψηρὰ μέγαρα κατοικίας κοδίκων καὶ τὸν ἐναποταμιευόμενον πλοῦτον ὡς νέαν καὶ πρόσθετον ἄλυσιν εἰς τὸ φρόνημα τοῦ ἀτόμου.

Δυστυχῶς δὲν εἶναι μόνη ἡ ἀγνοία καὶ ἡ ἄλειψις πολιτικῆς ἀνατροφῆς ἧτις κρατεῖ εἰσέτι, ὡς μὴ ὄφειλε, καὶ τὰς πόλεις ὑπὸ τὸ κράτος τῶν προλήψεων καὶ τῆς συγχύσεως ἐν ταῖς περὶ πολιτικῶν ἰδέαις, εἶναι καὶ ἡ ἐπιτεταμένη τῶν ἐκμεταλλευομένων ἐκ τῆς χέρσου ταύτης γῆς. Διὰ τοῦτο συνεχῶς ἀκούομεν οἱ προσπαθοῦντες ἐκάστοτε νὰ διατυπώσωμεν ὀρθῶς τὰ ἀναφοόμενα ζητήματα ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ὀρθὴν αὐτῶν λύσιν, καθοδηγοῦντες τοὺς πολλοὺς εἰς τὴν λελογισμένην ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων των, τοὺς ἐπιτηδείους τούτους λέγοντας: «Καλαὶ αἱ ἰδέαι σας, οὕτως βεβαίως ἐπρεπε νὰ γίνωσιν τὰ πράγματα, ἀλλὰ δυστυχῶς παρ' ἡμῶν ὅσα συμβουλεύετε δὲν εἶναι δυνατό, συγχωρήσατέ μας δὲ νὰ σᾶς εἰπῶμεν ὅτι δὲν εἴθε πρακτικοὶ ἀνθρώποι καὶ λυπηρόμεθα.» Εἰς ταῦτα πρέπει ν' ἀπαντήσωμεν τὰ ἐπόμενα: «Εἶναι ἀλῆθες ὅτι δὲν εἴμεθα πολιτικῶς διεφθαρμένοι, καὶ τοῦτο σημαίνει τὸ ἰδικόν σας, δὲν εἴμεθα πρακτικοί· ἀλλὰ διατὶ καλοὶ καγαθοὶ ἄνδρες ἐνῶ ἐννοεῖτε καλῶς ὅτι ὅσα συμβουλεύομεν εἰσὶν ὀρθὰ καὶ καλὰ, δὲν εἶναι δυνατό; Αἱ ἀρχαὶ ἡμῶν εὐθύς ἀπορρέουσιν ἐκ τοῦ πολιτεύματος, εὐθεῖα καὶ ὀμαλαί, εὐληπτοὶ καὶ ἀπλάι καὶ ἀναπόφευκτα πορίσματα τοῦ συνταγματικοῦ καὶ ἀντιπροσωπικοῦ συστήματος, εἰσὶν ἀκατόρθωτοι καὶ ἀδύνατοι, δυνατὰ δὲ καὶ κατορθωτὰ εἰσὶν αἱ ἰδικαὶ σας μικροπονηρίαι, οἱ σχολιοὶ συνδυασμοὶ τῶν ἀντιθέτων στοιχείων, ἡ λαβυρινθώδης ἀνέλιξις παντοίων ἀτομικῶν συμφερόντων συνδεομένων πρὸς ἀλλήλα διὰ τῶν πολιτικῶν τύπων, διὰ τῶν ῥακῶν τοῦ πολιτεύματος. Ἐάν δὲ αἱ πόλεις αἱ ἐνέχουσαι καὶ πῶτα πλείοτερα καὶ ἀνεξαρτησίαν πλείοτερα καὶ πολιτικῶν ἀνώτερον καὶ φιλοτιμίαν ἱκανὴν, δὲν προσηκειώθῃσι πρῶτα»

τας φράσεις (θέας) δεν μάθωσι πρώται τὸ ἀλλόθρονον τοῦ συνταγματικοῦ βίου, πόθεν ἀρξήται ἡ ἐπιπράττεις τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, παρ' ἡμῖν καὶ ἡ θεμελιώσις τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν συστήματος; Ἐάν δὲ αἱ πόλεις δὲν ἐλευθερώσων ἐκ τῶν προλήψεων καὶ τῶν πλανῶν καὶ δὲν δώσωσι τὸ παράδειγμα λελογισμένου πολιτικοῦ βίου, συμφώνου πρὸς τοὺς θεμελιώδεις νόμους, πῶς θὰ ἐλευθερωθῶσι τὰ χωρία ἐκ τῆς τυραννίας τῆς ἀμαθείας, καὶ πῶς θὰ ἔλθῃ ὁ χωρικός εἰς συνείδησιν τῶν καθηκόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων του, καὶ θὰ παύσῃ νὰ ἦναι ἀσυνείδητος δύναμις εἰς χεῖρας τῶν ἐκμεταλλευτῶν του; Ἦρῆπει ν' ἀναμένωσιν αἱ πόλεις τὸ παράδειγμα καὶ τὸ μάθημα ἐκ τῶν χωρίων; αἱ Πάτραι ἐκ τοῦ Φαίδουργιρίου;

Ἐχουσιν αἱ πόλεις ὅθεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδιαιτέρα καθήκοντα πρὸς τὴν πολιτείαν, ὁ ἀνώτερος δὲ πολιτισμὸς αὐτῶν ἄλλας ἐπιβάλλει αὐταῖς ὑποχρεώσεις. Ὅσοι πρὸς τῶν ἀγαθῶν ἰδεῶν δὲν ἀνέριθη πρῶτον εἰς τὰς πόλεις, τὸ παράδειγμα τοῦ λελογισμένου πολιτικοῦ βίου ἰδέον νὰ δόθῃ ἐκ τῶν πόλεων, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀποτελέσματος καὶ ἐάν οἱ σπόροι ἐκείνοι θὰ ἀναβλαστήσωσι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς σπορᾶς των. Διάσημος ἀνὴρ ἐκ τῶν συγχρόνων ἔλεγεν ἐσχάτως ἐνώπιον ἐμνημόρευσις τινός. οἱ κηπουροὶ λέγουσιν ὅτι ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῶν σπειρομένων σπόρων τινὲς βλαστάνουσι μόλις μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη. διὰ τί; Ὁ λόγος ἀγνοεῖται. Ἐπὶ τινὰ χρόνον κοιμῶνται, ἔπειτα δὲ ἡμέραν τι νὰ ἐξυπνῶσι. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ περὶ τῶν ἰδεῶν σπειρομένων εἰς τὸν νοῦν τῶν ἀπλοστέρων. Ἐάν αἱ ἰδέαι αὐταὶ εἶναι ὑπέρτεραι τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἡλικίας καὶ καταστάσεως, ἀδιάφορὸν ἡμέραν τινα ἡ ἡλικία αὐτῆ καὶ αἱ ἰδέαι νὰ συμβλαστήσωσι. Ἐάν οὐκ αἱ πόλεις δὲν ἐννοήσωσιν αὐτὰς σφαιρῶν, ἀδύνατον, θὰ ἐκλήκωσιν αὐτὰς αὐτῶν. Ἐπειρᾶτε πάντες, μὲνον δὲ προσέχετε περὶ τῆν ἐκλογικῆν τῶν σπόρων. Ἐννομεῖτε δὲ ὑποβροχῶν φετὰ ἡλικιῶν τῶν λαμβάνετε μὲνον σπόρους, ὅμοιοι, γονίμοι, θεοπτικῶν, τὸ ἀνθος τῶν σπόρων, περὶ δὲ τοῦ χρόνου τῆς καρποφορίας δότε πίστιν εἰς τὴν γονιμότητα τῶν ἀνθρωπίνου πνεύματος. Ὁ δὲ ἐφοπλιστὴς ἡμέραν τινα. Τελίξετε τὴν διδασκαλίαν ὁμῶν, οὕτως εἶπεν, ἐπὶ προθεσίμῃ.

Ἐάν λοιπὸν καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις θέλει νὰ ἐπιτελέσῃ τὰ κατὰ τὴν ἐπικειμένην ἐκλογὴν ἐπιβάλλόμενα αὐτῇ καθήκοντα, ὅθεν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς περὶ αὐτὴν ἀπλοστέρους τὸ παράδειγμα λελογισμένης πολιτείας, ἧτις ἐπὶ τοῦ προκειμένου συνίσταται εἰς τὴν πρὸς πραγμάτων ἀρχῶν τινῶν καὶ ἰδεῶν ἀποκάλυπτον ἐνέργειαν καὶ εἰς τὴν πεπαρησιασμένην ἐργασίαν ὅπως τὰ τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν μὴ λυθῶσι κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν προσώπων καὶ τῶν συγχροσμένων συμφερόντων αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος καὶ τῶν περιουκλουσῶν αὐτῇ σοβαρῶν περιστάσεων. Πῶς ἡ πόλις ἡμῶν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο θὰ εἰπωμὲν προσεχῶς. Ἐν τέλει ἀναμνησκόμεθα ὅτι αἱ Πέρσαι περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ἐβουλεύοντο δις, ἀπᾶς μὲν νήσαντες, ἀπᾶς δὲ μεθόντες καὶ ὅτι ἐν Ἑλλάδι σπύρ αἱ ἐκλογαὶ τῶν βουλευτῶν μὲν μόνον διαρκούσιν ἡμέραν, ἡ νήφων ἡ μεθῶν θὰ ἐκλέγῃ αὐτοὺς ὁ λαός. ἀναμετρώμεν δὲ μετὰ φρίκης τὰς συνετείας τῆς ἐν μέθῃ ἐκλογῆς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΥΠΑΡΙΣΗΣ.

Ἐκ μικρᾶς νοσηρᾶς ἀφορμῆς, τὴν ὅποιαν ἐπέκεινθη ἀνάτηφόρος ἡ ἡλικία, καὶ ἡ ἰδιοσυγκρασία τῆς ψυχῆς, ἡ δικαστικὴ χορεία προχθῆς Τρίτην ἐστερέθη ὀρθοσίου καὶ διαπρεπέως αὐτῆς μέλους τοῦ Δημήτριου Α. Κυπαρίση! Τέκνον τῆς νήσου Ἰθάκης, ἐκπαιδευθεὶς τὸ πρῶτον ἐν Κερκύρα ἐν τῇ Ἀκαδημία τῆς ἀσπληθείῃ ὑπὸ τοῦ φιλέλληνοσ Γκιλλφῶρδ, διαπεράνας δὲ τὰς εἰς τὴν νομικὴν ἐπιστήμην σπουδὰς σου ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Παρισίοις, ὁ Δημήτριος Κυπαρίσης ὑπερέτεσεν ὡς δικηγόρος τῶν πρῶτων ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, ἐνταῦθεν διωρίσθη Πρόεδρος Πρωτοδικῶν ἐν

Σύρω, μετατεθεὶς δὲ ὡς τοιοῦτος ἐν Πάτραις, προεβιάσθη ἐφέτης ἐνταῦθα, ὑπερέτεσεν ὡς τοιοῦτος μετατεθεὶς εἰς Ἀθήνας, ὅθεν προεβιάσθη Πρόεδρος τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπὶ ὑπηρεσίας ἐνταῦθα, μετατέθη ἐν Κερκύρα ἐνθα διετέλεσεν ὡς τοιοῦτος ἐφ' ἱκανὰ ἔτη, ἀπεχώρησε δὲ κατ' αἴτησίν του ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τὸ π. ἔτος, καθὼ ὑπερέβας τὸ 70 ἔτος, καὶ συμπληρώσας τὴν συνταξίν του. Ἀποχωρήσας τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὁ ἐκμῆτριος Κυπαρίσης ἐπανῆλθεν ἐν Πάτραις ὡς ἐκμῆτριος, καὶ κατέληξεν οὕτω τὸν βίον ἐν τῷ σταδίῳ, ἐν ᾧ κατήρξατο. Τὸν Δημήτρ. Κυπαρίσην διεκρίνει βαθεῖαι τῆς ἐπιστήμης γνώσεσι, μεγίστη καὶ ἀκάματος φιλοπονία, ἀκεραΐτης αὐστηροτάτη, εὐσυνείδητος τῆς δικαιοσύνης διαχείρησις, θέλησις δὲ ἀκαταβλήτος πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἀπονομήν του δικαίου, ἰθυνομένη ὑπὸ νομοσύνης δευτάτης πρὸς ἀναγνώρισιν αὐτοῦ καὶ ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας. Ὁ Κυπαρίσης ἦτον ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων δικαστῶν, ὅτινες ἀποφεύγουσιν τὴν εὐκολίαν τῶν προδικαστικῶν ἀποφάσεων, καὶ ἐπιζητοῦν μᾶλλον τὴν οὐσιαστικὴν τῶν διαφορῶν λύσιν, ὅπως ὁ νόμος καὶ τὸ δίκαιον ἐπιτρέπει τοῦτο. Εἰς τὴν εὐσυνείδητον αὐτοῦ κρίσιν, ὡς ἐπὶ βράχου, ἐθραύοντο αἱ στρεψόδοικοι καὶ ψευδεῖς προτάσεις καὶ ἐνστάσεις, καὶ δὲν κατῶρθον νὰ ἐπιφέρουν ματαίαν παράτασιν τῆς δίκης ὡς Πρόεδρος δὲ διευθύνων τὰς διασκέψεις, ὑπερέμαχτο δεινῶς τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, καὶ διὰ τῆς ἐπιμονῆς του πολλὰκις κατῶρθωσεν νὰ μὴ παραγνωρισθῶσι ταῦτα.

Τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημήτριου Κυπαρίση, ἀναγνώρισασαι αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις, εἰ μὴσαν αὐτὸν μὲ τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τοῦ Σωτήρος. Ἡ κηδεῖα τοῦ ἀνδρὸς ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς, παρὰ κολυθούσῃς κληθῶσι ἐκλεκτῶν πολιτῶν, καὶ μὲ τὰς ἀγκυρῶσας στρατιωτικὰς τιμὰς, τιμῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ τὸν ἀνταῦθα δικαστῆρα τῶν Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν ἐν σώματι προσεθόντα ἐν τῇ οἰκίᾳ του τεθνεῶτος κατέθησαν στέφανον ἐπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ κ. Προέδρου τῶ Ἐφετῶν δὲ ἀπροσφωνήσεως τοῦτου λίαν ἐκφραστικῆς καὶ συγκινητικῆς. Ἐπικηδεῖον λόγον λ' ἐν κατ' ἀλλήλο ἐν τῷ Ναῶ, ἀπήγγειλεν ὁ Ἐφέτης κ. Ἥλιος Κατζηλιάκος κατ' ἐντολήν τῶν συναδελφῶν του, ὧν καὶ συλλειτουργῶς καὶ προϊστάμενος τῶν πλειοτέρων διετέλεσεν ὁ Κυπαρίσης. ἐπιτάριον δὲ ὁ δικηγόρος κ. Π. Δημητρόπουλος.

Ὁ Δημήτριος Κυπαρίσης ἀποβιάσας κατέλιπε ἀρίστην μνήμην, καὶ οἰκογένειαν τιμωμένην ὑπ' ἀπάσης τῆς κοινανίας.

ΔΙΑΦΩΡ

Χθὲς ἀνεχώρησεν ἐντεύθεν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Ἀντώνιος Ρικᾶκης ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης γονόμενος πρῶτον κέντρον συνδυασμοῦ ὑποψηφίων βουλευτῶν.

Ὁ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν του κ. Ρικᾶκη συνδυασμὸς γεννᾶται μετὰ δεινῆς δυστοκίας. Μετὰ πολλῆς δυσκολίας κατωρθώθη νὰ συγκεντρωθῶσιν ἐν αὐτῷ τέσσαρες μόνον μέχρι τοῦδε ὑποψήφιοι οἱ κ.κ. Ρικᾶκης, Δ. Πατρινός, Γ. Πράξις καὶ Δ. Γεροκωστόπουλος.

Ὁ κ. Ρικᾶκης κατὰ τὴν ἐνταῦθα διατριβὴν του ἀπετάθη εἰς πολλοὺς ἐγκρίτους ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν καλῶν αὐτοῦ νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν, οὕτινος καὶ ἐκεῖνος ἀποτελεῖ μέρος, ἀλλ' ἀπαντες ἠνῆθησαν.

Μετ' ἐπιμονῆς ἐκλήθη τὸ ἐνταῦθα ἐμπόσιον νὰ χωρηθῆσιν ὑποψήφιοι βουλευτῆν εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Ρικᾶκη συγκροτηθέντα συνδυασμὸν, ἀλλ' οὐδεὶς τῶν κ.κ. ἐμπῶν συγκατετέθη ν' ἀποδεχθῆ τὴν τιμὴν ταύτην.

Λέγεται ὅτι μόνον ἓνα εἰσέτι ὑποψήφιον θέλει προσλάβει ὁ ὑπουργικὸς συνδυασμὸς. Ἡ ἔκτι ἐν αὐτῷ θέσει θὰ μένη κενή, καὶ τοῦτο, ἵνα οἱ

ὁπλοὶ τοῦ κόμματος Ρούφου, ὅσοι θέλουσιν ἀκολουθῆσαι κατὰ τὴν ἐπικειμένην ἐκλογὴν τὸν κ. Κακαλάκη, ἐκ τῆς ὑποστήριξις τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ, μὴ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταψηφίσωσι τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Γ. Ρούφου, ὅστις ἐπετέλεσεν ἀντίθετον συνδυασμὸν, τὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ κ. Θάνος Κανακάρης ἐμένει μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ. συνεπῶς τὸ κόμμα τῆς οἰκογενείας Ρούφου πρῶτην ἤδη φεραν διαιρούμενον εἰς δύο μερίδας θὰ ἀγωνισθῆ δι' ἐκάστης τούτων εἰς ἴδιον ἀγῶνα.

Ἄπορον εἶναι διατὶ ὁ κ. Κανακάρης προσηλώθη τόσον ἀνάποσπαστως ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὴν ἰδέαν τῆς συμπολιτεύσεως, ἐνῶ οὐδέποτε ἠσπάθη τὴν πορείαν τῆς κυβερνήσεως καὶ οὐδέποτε ἐπεδοκίμασε τὰς πράξεις τῆς.

Ἐν αὐτῇ ἀπορίᾳ ἐμποεῖ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ κοινῶ ἢ εἰς τὸν ὑπουργικὸν συνδυασμὸν προσέλευσις τοῦ κ. Πατρινοῦ, ὅστις μέχρι τέλους κατεψήφισεν ὡς βουλευτῆς τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τιμητικὴν εἶχε θέσιν ἐν τῷ συνδυασμῷ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ τῶν ἀντιπολιτευομένων ὑποψηφίων συνδυασμὸς κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς: ὑπὲ τῶν κ.κ. Π. Καλαμογδάργου, Γ. Ρούφου, Ἀρ. Κουτογούρη, Ν. Κουμανιώτη καὶ Α. Γεωλφινουπόλου ταγματάρχου. Ἡ ἔκτι ἐν τῷ συνδυασμῷ τούτῳ θέσις δὲν διετέθη εἰσέτι. λέγεται ἐν τούτοις μετὰ τινὸς βεβαιότητος ὅτι εἰς αὐτὴν κληθήσεται ὁ κ. Ι. Ἀντωνόπουλος. Ἡ ἐνώσις τῶν τῶς ἀντιπάλων τοπικῶν κομμάτων, τῶν ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω κυρίων, δὲν ἐνεποίησεν παρὰ τῷ κοινῷ, ὡς ἄλλοτε, κακὴν ἐντύπωσιν, ὡς ὑπαγορευθεῖσα ὑπὸ τῆς ταυτότητος τῶν ἰδεῶν καὶ δικαιολογουμένη διὰ κοινὸν προγράμματος.

Πλὴν τῶν δύο συνδυασμῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν θὰ κληθῶσιν τὰς ψηφίσεις τῶν ἐκλογικῶν ἀτομικότητων ἀνεξάρτητοι παντὸς συνδυασμοῦ καὶ πάσης συμμαχίας. ἐκ τῶν πρώτων μετὰ χαρᾶς ἀναγράφωμεν τὴν τοῦ κ. Παναγ. Θεοφιλοῦ, ὅστις προσέθηκε νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα μετὰ προγράμματος πατριωτικῆς πορείας, ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τοῦ ἀπολοῦ ἐγγυᾶται ὁ προσωπικὸς χαρακτῆρ καὶ ἡ τιμιότης τοῦ ἦθους καλλίστου τοῦτου συμπολίτου μας.

Εὐχαρίστως ἠκούσθη ἐνταῦθα ἡ ἐν τῷ προσεχῇ ἐκλογικῷ ἀγῶνι συμμετοχὴ καὶ τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν συμπολίτου κ. Παναγ. Χαλιμισοπούλου, ὅστις φέρει πάντα τὰ προσόντα τοῦ ἀντιπροσώπου, ποικίλων καὶ εὐρείαν μάθησιν, μακρὰν κείραν καὶ ἐντιμον χαρακτῆρα.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης δευτέρας ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐκ Μεσολογγίου προερχόμενος ὁ κ. Χ. Τρικούπης ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὃν ὑπεδέχθησαν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου οἱ πλείστοροι τῶν ἡμετέρων ὑποψηφίων βουλευτῶν καὶ πολλοὶ φίλοι του. Ἐξελθόντα ἐκ τοῦ Τρικούπην ἠκολούθησε πολὺ πλῆθος ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, πρὸς ὃ ἀπηύθυνεν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ξενοδοχείου τῶν Πατρῶν ἐν ᾧ κατέλυσεν, ἐν ὀλίγοις πολλὰ. Εὐχαριστήσας πρῶτον ὁ κ. Τρικούπης τοὺς ὑποδεξαμένους αὐτὸν ἐγκαρδιῶς συνεχάρη τὸν τόπον καὶ τοὺς ἡμετέρους πολίτευτας, διότι αὐτοὶ μὲ κατανοήσαντες τὸ κρίσιμον τῆς πολιτικῆς ἡμῶν θέσεως ἀπέθεντο τὰς ἀτομικὰς αὐτῶν διαφορὰς καὶ συνησπίσθησαν πρὸς ἐνίσχυσιν ἰσθῶν ἰδεῶν, ἐκεῖνον δὲ διότι δεῖκνυεὶ ὅτι ἀπεδέχθη τὴν σημαίαν ἣν ἀνεπέτασαν οἱ πολίτευται του. Κατέδειξε κατόπιν δι' ὀλίγων τοῦς ἀπειλοῦντας τὸ Κράτος κινδύνους καὶ τὴν ἀνάγκην ὅπως τὸ ἔθνος ἐργασθῆ ἀποτελεσματικῶς εἰς ἀποτροπὴν των, καὶ ἐξῆρε τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν νέων βουλευτῶν. Ἐφῆσεν εἰς μέσον εἰδικῶς ζητήματα τινὰ ἐκ οἷς καὶ τὸ περὶ προνομίων τοῦ στέμματος περὶ ὧν εἶπεν ὅτι ἡ ἀντιπολιτευσίς ἐπικρατούσα δὲν ἐννοεῖ νὰ μειώσῃ αὐτὰς πρὸς ἐπαύ-

Ξησιν των υπαρχουσων ελευθεσιων, αλλα να ε-
ξασφαλιση ταυτας δια της καλης και λελογισμε-
νης χρησεως εκεινων κτλ. Ο λογος του κ. Τρι-
κουπη επευφημηθη ζωηρως υπο του παρισταμε-
νου πληθους. Ο κ. Τρικουπης παραμεινας εις την
πολιν μας ελιγας μονον ωρας, ειδη πλειστους εκ
των εγκριτων συμπολιτων μας, εξων ελαβε πολ-
λας ενθαρρυνσεις και ειλικρινεις εκφρασεις εμπι-
στοσυνης.

— Την παρελ. Κυριακην ωραιότατον και πά-
λιν εξεφωνησε λόγον επί των ενεστώτων ο ευ-
γλωττος δικηγόρος κ. Ήλιος Συνοδινός εις επή-
κον πυκνού και έκλεκτου ακροατηρίου. Ο επί-
λογος ιδίως του λόγου τούτου, δι' ου ποιητικώς
και παραστατικώς λίαν εξωγραφθη ο επικείμε-
νος τῆ Ελλάδι κίνδυνος, η εξάλειψις δηλονότι
του ονόματός της εκ του χάρτου των Ευρωπαϊ-
κών Κρατών, συνεκίνησεν ισχυρως το ακροατήριον
και εκ πολλών απέσπασε τὰ δάκρυα. Την προ-
σέχη Κυριακην 22 τρέχοντος ο κ. Συνοδινός θα
εξακολουθήσῃ την ομιλίαν του εν τω αὐτῷ τόπῳ
και ιδία ὡρα, ητις προμηνύεται λίαν ενδιαφέρουσα.

— Το παρελθόν Σάββατον ετελέσθησαν ενταύθα
οι γάμοι του κ. Θεοδ. Παναγούλη δικηγόρου εν
Αθήναις, μετά της καλλίστης και χρηστής δεσποι-
νίδος Μελοπομένης Β. Γεωργακοπούλου και την ε-
πομένην οίνεονυμφιοι ανεχώρησαν εις Αθήνας συν-
οδευόμενοι υπό των ευχών των πολυαριθμίων συγ-
γενών και φίλων των.

— Ο Ιεροκέρυξ του Νημοῦ ἡμῶν κ. Αγ. Α-
ναγνωστόπουλος δια τοι πρώτου αὐτου λόγου ἀπο
του ἀμβώγιος της Μητροπόλεως προσεκτήτατο την
ἐκτίμησιν του πολυπληθοῦς ακροατηρίου του, ὑπερ
εν ἐνὶ στόματι ἐξάφει τὰ προσόντα του καλλι-
στου τούτου Ιεροκέρυκος.

— Πρὸ πολλοῦ λειτουργεῖ ἀκωλύτως σφαγεῖον
ἐντὸς της πόλεως και ἐν συνοικίᾳ πυκνῶς κατοι-
κημένην εὑρίσκειται εις τὸ ἐπόμενον μετά την Νο-
μαρχίαν τετραγώνον εις την οίκίαν του Δ. Μη-
τραλλά, και παρακαλεῖται ἡ ἀστυνομία ἀφίνοῦσα
πρὸς στιγμήν τοις ἐκλογικῶς περισπασμοῦς της
να φροντίσῃ περὶ ἀρσεως της μολυσματικῆς ἐκε-
νης ἐστίας.

— Ο κ. Πιπύγκ. Διγενόπουλος ἐμπόρος, αὐτίον
ἐορτήν του ονόματός του δὲν δεχεται ἐπισκέψεις
ἐνεκα πένης.

— Ευχαριστως ἀναγγέλλομεν την ἐνταύθα σύλ-
ληψιν του διαβόητου ζωοκλέπτου Δήμου Κοτσαυτη
ἐκ του χωρίου Φλώκα του δήμου Τριταίας. Περί
του ονομαστοῦ τούτου ζωοκλέπτου ἔδει πολλά να
γράφωμεν διὰ να χαρακτηρίσωμεν προσηκόντως
ποίου εἶδους μάλιστα ἦτο τοῖς κτηνοτρόφοις της
Πελοποννήσου και της Στερεᾶς και ποῖαν μεγίστην
ὑπηρεσίαν προσήνεγκον τῆ καινωίνῃ οἱ συντελέσαν-
τες εις την σύλληψιν του. Οὗτος ἐλυμαίνετο ὡς
ζωοκλέπτης εὐρυτάτην περιφέρειαν, εἶχε πρακτο-
ρεῖα εις διάφορα μέρη, ὑποκαταστάτους ἄλλους
ζωοκλέπτας εις ὅλα τὰ σημεῖα. Ἐκλεπτε ζῶα ἐκ
της Στερεᾶς και τὰ ἐπώλει εις την Πελοπόννησον
και ἄλλα ἐκ ταύτης πρὸς ἐκείνην ἐκινεῖτο και διε-
πραγματεύετο τὰ ἐμπορεύματά του ελευθέρως ὑπὸ
παντοῖα πλαστά ὀνόματα και ὑπὸ διαφόρους ἰδιό-
τητας και ἐνδυμασίας εἶχε τοὺς κατασκόπους και
τοὺς ψευδομάρτυράς του και δι' ἐκείνων διέφευγε
την κατὰδίων των ἀποσπασμάτων, διὰ τούτων
δὲ ἀπέσπασε τὰς ὑπονοίας της δικαιοσύνης ὅποταν
ἐπιπῶν ἐπ' αὐτοῦ καταζητούμενος δὲ ἐν τῆ ἐ-
παρχίᾳ του ἀνευρίσκετο αἰφνης εις ἄλλην μεμακρυ-
σμένην, παλῶν διάφορα κτήνη ὡς εὐνίμιος κτηνέμ-
πορος, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἦτο ζωοκλέπτης μεγαλοφυῆς
και ἄξιος της φήμης του. Εἰς την σύλληψιν αὐτοῦ
κυρίως συνετέλεσαν δύο καλοὶ συμπολίται ἡμῶν
οἱ κκ. Κωνστ. Δουκας και Ἄντ. Μπάκας οἵτινες
ἐντροχόντες αὐτὸν ἐνταύθα κατέρωθσαν να κρατή-
σωσιν αὐτὸν και να ζητήσωσιν την συνδρομὴν της
μοιραρχίας. Τὸ ἔργον των συνεπλήρωσαν ὁ μοιραρ-
χος κ. Τζανέτος ὅστις ἅμα εἰδοποιήθη ἔδραμε
σχεδὸν γυμνὸς και τῆ συνδρομῆ του χωροφύλακος
Κωνστ. Καλόμεροπούλου, οἵτινος ἡ ζωὴ ἐκινδύνευσε
ἐκ της μαχητικῆς του ἀνθισταμένου ζωοκλέπτου,

ἀπήγαγεν αὐτὸν εις την Μοιραρχίαν. Εἰς την δικαι-
οσύνην ἤδη ἐναπόκειται να κάμῃ τὸ χρέος της.

Τὰ δάκρυα τῶν ἀδικουμένων.

Ἀναφορά

Γεωργίου Στριφτόπολα
κατοίκου Πατρῶν.

Ἐν Πάτραις 20 Ὀκτωβρίου 1884.

Πρὸς

Τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν

Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων.

Βασιλεῦ!

Οἱ Νόμοι και ἡ Δικαιοσύνη της Πατρίδος ἀδελῶς
καταπατῶνται και ἐκπορνεύονται παρ' αὐτῶν των
ὑπηρετῶν, οὗς ἡ πολιτεία πρὸς παραφυλακὴν και
κανονικὴν αὐτῶν λειτουργίαν ἔταξεν.

Εἶναι Μεγαλειότατε φανερά τὰ εἰς ἐμὲ ὑπὸ τὰ
ὄμματα και τὴν προστασίαν των ἀρμοδιῶν ἐνταύ-
θα Δικαστικῶν ἀρχῶν προσγεγόμενα εἰς τε τὸ
πρόσωπόν μου και τὴν περιουσίαν μου ἀδικήματα.

Και ἡ ζωὴ μου αὐτὴ ἀπειλεῖτο, ὅτε ληστευ-
μένη ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ της περιουσίας μου,
εὐρέθην εις τὴν ἀνάγκην ν' ἀμυνθῶ ὑπὲρ αὐτῆς
κατὰ των ἀρπάγων ἀντιδίκων μου, φίλων και
συγγενῶν του ἐπὶ της Δικαιοσύνης κ. ὑπουργοῦ
τυγχάνοντων ὁ δὲ κ. Εἰσαγγελεὺς Μπερέτας,
παρ' οὐ ἐν τῷ ὀνόματι του Νόμου και της Γ. Μ.
ἐζήτησα συνδρομὴν, μ' ἔνοχα ὡτα ἀκούων τὰ
γεγόμενα, ἤρνῃθη να μοὶ παράσχῃ τοιαύτην οὐ-
τως ὥστε ἡ ἐκδούλευσίς του εις τὴν ἀρπαγὴν της
περιουσίας μου ὑπῆρξε πλήρης πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους του ὑπουργοῦ.

Τεσσαράκοντα και τρία ἔτη Βασιλεῦ, ἐδικάζο-
μην μετά του Π. Παπαδιαμαντοπούλου πενθε-
ροῦ του νῦν ὑπουργοῦ της Δικαιοσύνης και τινος
Π. Κοσμά, περὶ ἐνὸς τεμαχίου ἐθνικῆς γῆς ἐκ
στρεμμάτων 16, ὅπερ κατὰ τὸ 1837 ἤχόρασα
ἐπὶ δημοπρασίᾳ παρὰ του Δημοσίου ὁ δὲ Παπ-
παδιαμαντόπουλος ὁὗτος μοὶ τὸ ἤρπασε παρα-
χωρήσας εἰ ἐμπόρευσιν σταφίδος τῷ Π. Κοσμᾷ.

Κεφαλαίως τίς ἀφήγησις των περιπετειῶν
του πολυχρονίου, πολυμύχθου και πολυδαπάνου
τούτου Δικαστικοῦ ἀγῶνος, δὲν εἶναι πιστεύω
καθολοκληρίαν ἀναξία της Βασιλικῆς μερίμνης,
και ιδίως καθόσον ἡ τοιαύτη της Δικαιοσύνης κα-
τάστασις τὰ γενικὰ της κοινωνίας συμφέροντα ἀ-
φορᾷ.

Μετά εἰκοσαετῆ ἀπὸ του 1838 ἀγῶνα κατὰ
του Κοσμά, ἐκέρυθεν ἐπὶ τέλους τελεσιδικίως διὰ
της ὑπ' ἀριθ. 865 του 1858 ἀποφάσεως των ἐν
Ναυπλίῳ Ἐφετῶν τὴν κατοχὴν του ἐπιδίκου. Εὐ-
θύς μετά τὴν ἐγκατάστασιν μου ἐν αὐτῷ ὁ Π.
Παπαδιαμαντόπουλος διὰ τινος Πεντεσκόφῃ
προσβαλὼν διὰ τριτανικοῦ τὴν τελεσιδικίαν
ἀπόφασιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὴν κατοχὴν του αὐ-
του κτήματος εἶχεν αὐτὸς πρὸ ἐμοῦ και τοῦ καθ'
οὐ ἡ ἀπόφασις Κοσμά. Μετὰ ἐνεαετῆ δὲ κατὰ
του οὕτω πῶς εἰσελθόντος εις τὴν δίκην Παπα-
διαμαντοπούλου ἀγῶνα, ἀπόλεσα τὴν δίκην, ἀ-
κυρωθείσης της τελεσιδικίας και ἀπορριφθείσης
της ἀγωγῆς μου. Ἠναγκάσθη τότε και ἤγει-
ρα τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν κατὰ τε του Πεν-
τεσκόφῃ και τινος Ζ. Ζαχαροπούλου ὑπεισελ-
θόντος ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἡμισυ του διεκδικουμένου
ἀκινήτου εις τὰ δικαιώματα του Παπαδιαμαν-
τοπούλου.

Τοιουτοτρόπως ἡ δίκη διετρήθη, και ὅσον μὲν
ἀφορᾷ τὴν κατὰ του Πεντεσκόφῃ, ταύτην μετά
δεκαπενταετῆ ἀγῶνα και ὀκτώ διαφόρους ἀπο-
φάσεις, του τε Πρωτοδικείου και Ἐφετείου, δι' ὧν
ἐκέρδιζον τὴν οὐσίαν της ὑποθέσεως, ἀπόλεσα τε-
λευταίον διὰ της ὑπ' ἀριθ. 833 του 1880 ἀπο-
φάσεως του Ἐφετείου Πατρῶν, παλινωδήσαντος
κατὰ πλειονοψηφίαν και ἀπορρίψαντος ὡς ἀόρι-

στον τὴν ἀγωγὴν μου διότι ἐν αὐτῇ δὲν ἀνέφε-
ρον τὸν του δημοσίου προκτῆτορα ἔθνομανόν.—
Κατὰ της τοιαύτης σφιστικῆς καὶ ἀσπλαγγνοῦ
ἀποφάσεως, ἀπέυθυνα αἴτησιν ἀναίρεσεως κατ' ἄ-
ναμὴν τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασιν και του ἀνωτά-
του Δικαστηρίου του Κράτους τὸ ὅποῖον ἐάν, ὁ-
περ δὲν πιστεύω ἀκολουθήσῃ τὸν Ἰουδαϊσμόν του
Ἐφετείου, θὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν ἀπόλειαν της πε-
ριουσίαιμον, (διότι νέα ἀγωγή περὶ κυριότητος ἐπελ-
θούσης της τριανκοταετοῦς παραγραφῆς δὲν χω-
ρεῖ) και τὰς τοσαύτας θυσίας και ἀγῶνας μου.

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα της κατὰ Ζ. Ζαχαροπούλου
δίκης ἀπέβη μετὰ πέ-τε ἀποφάσεις του τε Πρω-
τοδικείου και Ἐφετείου ὑπὲρ ἐμοῦ συνεπεία των
ὄποιων καταστάσεων τελεσιδικίαν, ἐγκατέστην
πρὸ τριετίας εις τὸ ἐπιδικασθέν μου και ἐνῶ οὐ-
τως ἐθεώρουν συνετελεσθέντας, τούλάχιστον κατὰ
τούτου, τοὺς Δικαστικοὺς ἀγῶνας μου, αἰφνης
και παρ' ἐλπίδα ἐσχάτως εἶδον αὐτοὺς ἀνανεω-
μένους διὰ ν' ἀποπερατωθῶσι μετ' ἄλλα τεσσα-
ράκοντα τρία ἔτη!

Εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος πενθερὸς του ὑπουργοῦ και
ὁ ὑποθηκοφύλαξ και ἀποδεκατίζων τὴν περιου-
σίαν των Πατρῶν Παπαδιαμαντοπούλου, ὅστις
ἠναψεν εἰς ἐκ νέου ἐπὶ τὸ ζωηρότερον τὴν μά-
χην, νέας δυνάμεις ὡς ἄλλος ἄντατος ἀντήλας
και ἐδῶ Βασιλεῦ! εἶναι τὸ μᾶλλον ἐπικυρῶν και
ἀναπῶ-της ὑποθέσεως σημεῖον, ὅπερ ὁφείλω να πε-
ριγράψω ἀκριβέστερον.

Ἐμην ἔτοιμος και ἐπίτος, ποιήσας ὄλην τὴν
καλλιέργειαν του ἔτους, να δρέψω τοὺς καρπούς
των κόπων μου! να τρυγήσω δηλονότι τὴν κατὰ
τὰ ἐκτεθέντα ἐπιδικασθεῖσάν μοι σταφιδάμπε-
λον, ὅτε κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτῃν Ἰουλίου,
ὁ Π. Παπαδιαμαντόπουλος, καθ' οὐ ὑπάρχει ἀ-
νακοίνωσις της δίκης ἐκ μέρους του Ζαχαρία Ζα-
χαροπούλου, ἐκκερμῆς οὕσα ἐνώπιον του Δικασ-
τηρίου, διὰ της συζύγου του Ζαχαροπούλου εις τὴν
ὄποιαν διὰ του υἱοῦ του Ἀνδρέα ἐχωρήγησεν ἄν-
δρας ὀπλοφόρος και τὰ λοιπὰ ἐφόδια, εἰσβάλει
εἰς τὸ κτῆμά μου και ἐπιλαμβάνεται ἀβαιρέτως
και διὰ της εἰσᾶς του τρυγητοῦ αὐτοῦ. Ἐδυνή-
θη ν' ἀποκρούσῃ, ἀντιτάσσων βίαν κατὰ της
εἰσᾶς, τὴν ἐραδὸν ταύτην, ἀλλ' ὁ κ. Παπαδια-
μαντόπουλος μὴ ἐνοῶν να ὑπεχωρήσῃ τελείως,
συνοδεύει τὴν γυναῖκα εις τὸν Ἡρηνοδικίην Χρη-
στίδην, ὃν ἐξαναγκάζει, ἀπειλῶν ὅτι θὰ τὸν
μεταθέσῃ, οὐ μόνον να λάβῃ προσωρινὰ μέτρα
τὴν αὐτὴν ἡμέραν, περὶ ὧραν θν της νυκτὸς συ-
νεδριάσαντα, ἀλλὰ συγχρόνως κατορθεῖ να ἐπι-
τύχῃ προδικαστικὴν ἀπόφασιν ἐπὶ ζητημάτων ὁ-
λως ξένων της φύσεως των προσωρινῶν μέτρων,
περὶ ἀποδείξεως της κυριότητος κτλ.—Ἠπέλι-
σε χρηματικὴν ποίην κατ' ἀμοτέρων των δια-
δίκων ἐκ δραχ. 5000, ἐφ' ἐγγίνωσεν τὸ ἀρρέγ-
γυον και τὴν πενσίαν της ἀντιδίκου και διαῶ-
σε φύλακας του καρποῦ τρεῖς ἐχθροὺς μου, φί-
λους και οἰκείους του Παπαδιαμαντοπούλου,
παρὰ τούτου ὑποδείχθέντας, ὅπως οὕτω εὐκολώ-
τερον ἐπιτύχῃ τὴν ἀρπαγὴν της περιουσίας μου,
ὅπερ και κατόρθωσεν ὡς θὰ εἶδομεν κατωτέρω.

Μετά τὴν δημοσιεύσιν της τοιαύτης ἀποφά-
σεως, ἀσυντελοῦς και μὴ προστατευούσης ἀσθῆ-
λως τὴν περιουσίαν μου, ἐζήτησα προστασεχθεῖς
ἐκ περισσοῦ εις πᾶσαν ἐγγύσιν, παρὰ του κ. Εἰ-
σαγγελεῖος συνδυαμὴν ὅπως συγκομίσω τὸν καρ-
πον του κτήματος μου, ἀλλ' ὁ κ. Μπερέτας, ὑ-
πηρετῶν τὴν πατρίαν εις τὸν Νόμον και τὸ δί-
καιον ἀπέρριψε τὴν αἴτησίν μου ἵνα συντελέσῃ
και αὐτὸς τὸ κατ' αὐτὸν εις τὴν λήξευσιν της
περιουσίας μου διότι πράγματι οἱ ἀντιδικοὶ εὐ-
θύς ἀμέσως προγινώσκοντες τὴν ἀπόλειαν της ὑ-
ποθέσεως μετ' ἀποδείξιν συνηθείσεως, πρέσβα-
σαν πρὸ της δημοσιεύσεως της ἀποφάσεως (ἢν
ἠδυνήθησαν ν' ἀναστειλωσιν παραπεύσαντες, διὰ
των συνήθων αὐταῖς μέσων, τὸν λαμβόντα μέ-
ρος εις τὴν συνεδρίαν ἐιρηνοδικίαν παρεδρον
Παπαπαντωνόπουλον ν' ἀναβάλῃ τὴν δημοσιεύσιν
αὐτῆς μέχρι τελείας ἀρσεως του σταφιδοκαρποῦ),
εις τὸν τῶν τῶν του κτήματος μου, και συγκα-

μισαντες και αποξηραναντες ελον τον σταζιδο-
 καρπον, συμβουθουμενοι απο τους διορισθεντας
 παρα του Ειρηνοδικου φυλακας· εζητησα αμεσως
 βλεπων οστω πως υβριζομενην την αποφασιν του
 Δικαστηριου και την περιουσιαν μου αρπαζομενην
 την προστασιαν του κ. Εισαγγελεως προφορικως
 και εγγραφως δια της απο 1ης Α υγουστου ε. ε.
 αιτησεως μου, αλλα παλιν ο κ. Μπερέτας, οστις
 ειρησθη εν παροδω, εν αλλοις μετέρχεται και Α-
 στυνομικα καθήκοντα, αφ'ιππευων αυτος προ-
 σωπικως ως αλλος αστυνομικος κλητηρ τους απο
 ρυτηρος καροτσαρεους προς προληψιν απευκταίων,
 μοι ηρηθη τελειως πασαν νεμιμον συνδρομην,
 αποφ προηγουμενως ανεκοίνωσε την αιτησιν μου
 εις τον Παππαδιαμαντόπουλον και ελάμβανε παρ'
 αυτου αρνητικην συμβουλήν· ούτω δε με αφηκε
 ν' αμυνθω αφ'εμαυτου, επι προφανει της ζωης
 μου κινδυνω, την περιουσιαν μου.

Ηναγκάστην τότε να καταφύγω και εις τον
 κύριον Εισαγγελέα των Έφετων και εις το σεβα-
 στόν ύπουργειον της Δικαιοσύνης, καταγγέλλας
 αυτω την τοιαυτην του Εισαγγελεως άρνησιν,
 αλλ' ουδαμου εισηκούετο η νόμιμος αιτησίς μου.

Και είναι μεν αληθές ότι η έριστική άποφα-
 σις του Ειρηνοδικου δε έδικαιωσε μετά δώδεκα
 ημέρας από της συζητήσεως δημοσιευθείσα, να
 λάβω τον καρπόν του κτήματός μου, αλλ' ήλθε
 κατά τα έκτεθέντα κατόπιν έορτης.

Τώρα δέν μένει άλλο Βασιλεϋ! ίνα σωθη η
 Δικαιοσύνη του Κράτους σου, παρα η Αυτου Με-
 γαλειότης να λάβη τα κατάλληλα μέτρα κατά
 της τοιαυτης εφαρμογής των νόμων και της άπο-
 νομής της Δικαιοσύνης.

Πισεύω, Βασιλεϋ, ότι την παρούσαν μου θέλετε
 ευαρεστηθη να πέμψητε εις τους ύπευθύνους ύπουρ-
 γους σου, και ούτοι προς εκείνους, ους κυρίως ά-
 φορα' αλλ' εγω δέν θα ζήσω αλλα 43 έτη δια ν'
 αποπερατώσω την υπόθεσιν ταύτην, της Δικαιοσύ-
 νης απονεμομένης ως μέχρι τούδε!

Επιθυμώ να πιστεύω ότι δέν είναι του έθνους
 ολοκληρου κραυγή και κατάρα η εκ των καρδιών
 τινων ύπερ αυτου παθόντων, κραυγή αναθεματι-
 ζόντων την ώραν, καθ' ην αντί Δικαιοσύνης πραγ-
 ματικης, απολαύομεν χείρωνα της επί της Τουρ-
 κοκρατίας ψευδοδικαιοσύνης, και θεωρούντων ότι
 εις μάττην οι τηλικαυται προς άπόσεισιν του Τουρ-
 κικου ζυγοϋ Ουσίαι και οι ποταμοί των αιμάτων
 απέβησαν!

Εν Πάτραις την 20 Οκτωβρίου 1881.

Της Γ. Μ. Εϋπειθέστατος θεράπων
 Γ. Α. ΣΤΡΙΦΤΟΜΠΟΛΑΣ.

Αξιότιμε κ. Συντάκτα του «Φορολογου-
 μένου.»

Ανέγνων την εν τω «Φορολογουμένω» διατρι-
 βην του Γ. Νικολαΐδου Γεωμέτρου παρα τη Β-
 φροία και αναγκάζομαι να απαντήσω εις αυτήν
 διότι προφανώς ο κύριος ούτος ου μόνον, δέν λέ-
 γει την αλήθειαν, αλλα και επιτηδείως παραμορ-
 φώνει αυτην διαστρέφων τα γεγονότα και έμμη-
 νύων κακώς τας κειμενας περι του αντικειμένου,
 δι' ο έπραγματεύθη, ύπουργικας έγκυκλίους. Δέν
 είναι παντάπασιν αληθές ότι εγω εν τινι καφφε-
 νίω του εζητησα όπως καταμετρήσθ τα οικόπεδά
 μου, αλλα δι' αιτησεως μου εις την ένταϋθα έφο-
 ρίαν εζητησα την έγκατάστασιν μου, οδδ κ.
 έφορος μετὰ του γεωμέτρου Νικολαΐδου με-
 τέβη επιτιπίως και μ' έγκατέστησεν εν αυτοίς
 ώστε αναληθές είναι ότι ιδιωτική ήτον ολως η παρα
 του γεωμέτρου τούτου προσερχθείσα ύπηρεσία
 της καταμετρήσεως, καθότι ως έμφανίζεται εκ της
 υπ' αριθ. 2547 και από 13 8βρίου ε. ε. αναφο-
 ράς του έφρου Πατρών, ύπεβλήθησαν εις το Ύ-
 πουργειον των Οικονομικων τα σχετικά πρωτό-
 κολλα και έπεστράφησαν θεωρημένα παρα του Ύ-
 πουργειου δια της υπ' αριθ. 60,400 από 26 Ο-
 κτωβρίου ε. ε. διαταγής του. Συνεπεία τούτων το
 παρ' αυτου αιτηθέν μοι ποσόν χάριν της καταμε-

τρήσεως εζητήθη παρανόμως, ένεκα δέ τούτου,
 έχω, φρονώ, το δικαίωμα να παραπνοήμαι, και
 να καταγγείλω την πράξιν του ταύτην ως παρά-
 νομον εις την αρμοδίαν άρχην, καθότι κατά την
 υπ' αριθ. 36,209 και από 21 Ιουνίου π. ε. έγκύ-
 κλιον διαταγήν του ύπουργειου ουδέν δικαίωμα
 είχαν ο διατριβογράφος γεωμέτρης να αίτησθ παρ'
 έμου οίανδήποτε άποζημιώσιν η αντιμισθίαν δια
 της χορηγηθείσαν μοι εργασίαν του άπορω δε πως
 ο κ. Νικολαΐδης δέν εζητησε την νόμιμον τιμωρίαν
 μου. Ίσως έφοβήθη μήπως άποδείξω εν τω δικα-
 στηριω την αλήθειαν των προσαφθέντων αυτω ά-
 ξιοποίνων γεγονότων και κατά τούτο οι φόβοι του
 ήταν εύλογοι ταυτα χάριν της αληθείας και όπως
 πεισθη το κοινόν περι της ποιότητας του γεωμέτρου
 τούτου οστις ενω συνειθίζει ν' αφινη τους έναντίον
 του γραφοντας εις την τιμωρίαν της συνειδήσεως
 των, τιμωρείται αυτος εΐδιος υπό του συνειδότος
 του, διότι παρανόμως εισέπραξεν ουτος χρήματα
 παρα μεν του Δημητρίου Σπηλιοτοπούλου φράγκα
 δέκα, παρα δε του Ιωάννου Καλπακιοϋρου φράγκα
 δέκα, παρα του Παναγιώτου Τριανταφυλλοπούλου
 η Κασαπάκου φράγκα δέκα, παρα του Ιωάννου
 Αντωνοπούλου φράγκα δέκα και παρ' έμου εζη-
 τησε φράγκα είκοσιπέντε, αλλ' επειδή του έδωσα
 μόνον φράγκα δέκα, μοι τα επέστρεψε και μοι

κατεκράτησε τα παραχωρητήριά μου δύο οικόπε-
 δων επί είκοσι δύο ημέρας καιτοι διετάχθη από το
 ύπουργειον δι' ολας τας άνωτέρω παρανόμους πρά-
 ξεις του, έδωσα προ πολλου καταγγέλλαν προς
 τον κ. Εισαγγελέα των ένταϋθα Πλημμελειοδι-
 κων ης το αποτέλεσμα είναι άγνωστον.

Πάτραι 12 Νοεμβρίου 1881.

Όλος πρόθυμος

Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Είδοποιήσεις.

ΜΟΔΙΣΤΑ έμπειρος περι την κατα-
 σκευήν γυναικείων πύλων και φορεμάτων δέ-
 χεται και εκτελεί παραγγελίας κατά τους
 νεωτέρους συρμούς. Ηλθεν εξ Αθηνών και
 κατοικεί εις την παρα τον Ναόν Παντανάσ-
 σης οικίαν του κ. Παντελη Χιότου η Γκίκα.

Εις τον γάμον του κ. Θ. Παναγούλη άντηλλά-
 χθη επανωφόριον ο λαβών άλλο αντί του ίδικου
 του παρακαλείται να είδοποιήση εις το τυπογρα-
 φειν «Φορολογουμένου.»

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ

ΤΗΣ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΓΓΕΙΟΥ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Αι όμολογίαι αυται αναμφισβήτως ασφαλείς, ουδένα αποφέρουσι τόκον αλλ' αντί τούτου, μετέχουσι
 226 κληρώσεων ήτοι 6 κληρώσεων έτησίως, αιτινες θα λάβωσι χώραν:

Την 3/15 Φεβρ. 3/15 Απριλ. 3/15 Ιουν. 4/16 Αύγουστ. 3/15 Οκτ. και 3/15 Δεκεμβρ.
 ΕΚΑΣΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Τα σπουδαία κέρδη άπερ δύνανται να κερδίσωσιν αι Όμολογίαι αυται Αποδόσεως είναι τα εξής:

50 Λαχνοι ανά	50,000 Φιορ.	ή	110,000 Φράγκα
156 Λαχνοι ανά	45,000 Φιορ.	ή	99,000 Φράγκα
206 Λαχνοι ανά	2,000 Φιορ.	ή	4,400 Φράγκα
206 Λαχνοι ανά	1,000 Φιορ.	ή	2,200 Φράγκα
	κτλ. κτλ. κτλ.		

Πέμπτων τις 110 φρ. θα λάβη δια του πρώτου ταχυδρομείου, εν έπιστολή επί συστάσει, ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ
 Όμολογίαν Αποδόσεως μεθίσουσαν, άνευ ουδεμιάς έτέρας δαπάνης, των 226 κληρώσεων.

Εκάστη Όμολογία Αποδόσεως θα εζήη τας υπογραφας των αρμοδίων αρχών και την σφραγίδα ήμων,
 εκτός δε τούτου θα συνοδεύεται υπό πιστοποιητικού έγγυωμένου την γνησιότητα του τίτλου και υπό όμολογίας
 100 φρ. της Οικονομικής σφαλείας των Παρισίων.

Όπως καταστήσωμεν εύκολον την άπόκτησιν των τίτλων τούτων, τους παραχωρούμεν επί πιστώσει,
 πληρωτέους ως ακολούθως:

10 φράγκα	από 20/1	Σεπτεμβρίου	μέχρι 3/15	Δεκεμβρίου 1881
10 φράγκα	από 20/1	Φεβρουαρ.	μέχρι 3/15	Φεβρουαρ. 1882
10 φράγκα	από 20/1	Απριλίου	μέχρι 3/15	Απριλίου 1882
20 φράγκα	από 20/1	Ιουνίου	μέχρι 3/15	Ιουνίου 1882
20 φράγκα	από 20/1	Αύγουστοο	μέχρι 3/15	Αύγουστοο 1882
20 φράγκα	από 19/1	Οκτωβρίου	μέχρι 3/15	Οκτωβρίου 1882
25 φράγκα	από 19/1	Δεκεμβρίου	μέχρι 3/15	Δεκεμβρίου 1882

Από της πρώτης πληρωμής τω 10 φρ. ο αγοραστής θα λάβη προ ωρηνήν Όμολογίαν μεθ' ης θα μεθίη
 πεσω των κληρώσεω, απολύως ως ει ήτο κάτοχος του πρωτοτύπου τίτλου. Αμα τη τελευταία κατοβολή
 και εις άνταλλαγην της προσωρινής Όμολογίας, θα λάβη την πρωτότυπον Όμολογίαν.

Αμα τη παραλαβή εκάστης πληρωμής, θα εηλοποιώμεν την λήψιν δι' ιδιω κης έπιστολής,
 Ο υπό τους άνωτέρω όρους αγοράζων πρέπει να κερδίση τουλάχιστον 100 φρ. Εν πάση δε περιπτώσει
 δέν ρωσώνδου εδει η 10 φρ. μεθ' ών θα μεθίη 226 κληρώσεων και 226 φράς θα έχη την έπίδα να κερδίση
 100,000 φρ. κτλ.

Αβτη είναι έκτακτος ευχαίρια ης θα έποφευθώσιν αναμφιβολως οι φίλοι των λαχέων, τοσοϋτω μάλλον,
 καθόσον εύκολως θα ένοήσωσιν ότι ροτιμότερον είναι ν' αγοράσωσι τίτλον ασφαλέτατον και αναμφισβητήτου
 τιμιότητος και μεθ' ου, οι άνωτέρω έρρήθη, ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΔΙΑΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΣΙ ΠΑΕΙΟΝΑ ΤΩΝ 10 φρ. αντί
 ν' αγοράσωσι γραμμάτια λαχέων δια 5, 6 7 κληρώσεις στοιχίζοντα 120, 150 η 200 μάρκας και ών η ασφαλία
 μάλιστα δε η τιμιότης είναι πλέον η άμφιβολος, διότι αι κληρώσεις αν γίνωνται, γίνονται μακράν των ένδιαφε-
 ρομένων οφθαλμών, και κα α συνέπειαν πās λεγχος καθίσταται άύνατος. Ένταυθα εν Αύστρια αι κληρώσεις
 ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΠΙΣΗΜΩΣ και ΔΗΜΟΣΙΩΣ, εδρσκον οι κατάλογοι της κληρώσεως εν τω ΕΠΙΣΗΜΩ έφη-
 μερίδι της Κυβερτήσεως, εν άπάσαις ταις εφημερίσι της Αύστρο-Ούγγαρίας, και εν ταις πλείστοις των ξένων
 εφημερίδων.

Η εφημερίς ήμων ο ΜΗΝΙΤΩΡ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΥΧΗΣ οστις δημοσιεύει τους ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ
 καταλόγους πάντων των Λαχέων κ η Λαχέων θα έμπτηα ΔΩΡ ΑΝ μέχρι της 19/31 Δεκεμβρίου 1882, εις
 έκαστον αγορασ ήν τοις μετριοίς, η επί πιστώσει, μιās Όμολογίας Αποδόσεως της ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ
 ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΓΓΕΙΟΥ ΠΙΣΤΩΣΕΩΣ ΤΗΣ Αύστρίας. Πρέπει να προσθέσωμεν ότι από 20/1
 Ιανουαρίου 1883 η έτησία συνδρομή θα στοιχίη μόνον 5 φρ.

Σήμερον υπέρχουσιν εν κυκλοφορία ν συνόλω μόνον 200 Όμολογίαι αποδόσεως της αυτοκρατορικης και
 Βασιλικής Έγγείου Πιστώσεως της Αύστρίας κα α συνεπεία είναι λαν περιουσιμένος ο αριθμός εν δυνάμει να
 θέσωμεν εις την διάθεσιν των ελκων ήμων. Όθεν παρακαλούμεν αυτους να μās διαβιδάσωσιν όση τάχιστα
 τας διαταγας των.

Αι αιτήσεις και τα χρήματα, εις τραπεζικά γραμμάτια, χρηματόδεμα, συνάλλαγμα όψως επί τινος αγοράς
 της Εύρώπης (η γραμματόσημα δια μικράς ποσότητας) έέον ν' απευθύνωνται εν έπιστολή επί συστάσει προς
 την Administration du MONITEUR DE LA CHANCE UNIVERSELLE Vienne, Autriche.